

ถาม-ตอบประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยหนี้

เนื้อหาโดยย่อ หมวด 1 ข้อความทั่วไป

ส่วนที่ 1 หน้คืออะไร

- ผลแตกต่างกันระหว่างหนี้ที่มีประโยชน์ต่างตอบแทน กับหนี้ที่ไม่มประโยชน์ต่างตอบแทน
- หนี้ซึ่งมีผลฟ้องร้องบังคับคดีได้ตามกฎหมาย แตกต่างกับหนี้ซึ่งไม่มีผลฟ้องร้องบังคับคดีได้ตามกฎหมาย

ส่วนที่ 2 บ่อเกิดแห่งหนี้

- (1) สัญญา
- (2) จัดการงานนอกสั่ง
- (3) ลากมิควรได้
- (4) ละเมิด
- (5) บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ส่วนที่ 3 วัตถุประสงค์แห่งหนี้ กล่าวถึงความหมายของคำว่า

- วัตถุประสงค์แห่งหนี้
- วัตถุประสงค์ประสงค์แห่งหนี้
- วัตถุประสงค์แห่งการชำระหนี้ ซึ่งยังอาจแยกอธิบายได้ 3 ประการ ดังนี้
 - (1) ทรัพย์สินซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ในการชำระหนี้ได้ระบุไว้เป็นประเภท (ม. 195)
 - (2) วัตถุประสงค์ในการชำระหนี้เป็นเงิน (ม. 196, 197)
 - (3) การอันพึงกระทำเพื่อชำระหนี้มีหลายอย่าง (198—ม. 202)

หมวด 2 ผลแห่งหนี้

ส่วนที่ 1 หลักเกณฑ์ทั่วไปในการบังคับชำระหนี้

- (1) หนี้ถึงกำหนดชำระเมื่อใด (ม. 203)
- (2) การผิดนัดของลูกหนี้

- เมื่อใดจึงจะถือได้ว่าลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดแล้ว (ม. 204, 206)
- ข้อแก้ตัวของลูกหนี้ (ม. 205)
- ผลแห่งการผิดนัดของลูกหนี้ (ม. 215, 216, 217, 224, 225)

(3) การผิดนัดของเจ้าหนี้

- เมื่อใดจึงจะถือได้ว่าเจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดแล้ว (ม. 207, 210)
- ข้อแก้ตัวของเจ้าหนี้ (ม. 211, 212)
- ผลแห่งการที่เจ้าหนี้ผิดนัด (ม. 330, 221)

(4) การชำระหนี้กลายเป็นพันธวิสัย (ม. 218, 219)

(5) ความรับผิดของลูกหนี้เพื่อคนที่ใช้ในการชำระหนี้ (ม. 220)

(6) สิทธิของเจ้าหนี้ที่จะบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินของลูกหนี้ (ม. 214)

ส่วนที่ 2 การบังคับชำระหนี้โดยเฉพาะเจาะจง (ม. 213)

ส่วนที่ 3 การบังคับชำระหนี้โดยเรียกค่าสินไหมทดแทน

- หลักเกณฑ์ในการบังคับชำระหนี้โดยเรียกค่าสินไหมทดแทน (ม. 215)
- หลักการกำหนดค่าสินไหมทดแทน (ม. 222, 223)

ส่วนที่ 4 การใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้

- หลักเกณฑ์ในการใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ (ม. 233)
- เจ้าหนี้จะต้องปฏิบัติกรอย่างไรบ้างในการใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ (ม. 233, 234, 235, 236)
- ผลในการใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้

ส่วนที่ 5 การเพิกถอนการฉ้อฉล

- หลักเกณฑ์ในการเพิกถอนการฉ้อฉล (ม. 237)
- ต้องขอเพิกถอนการฉ้อฉลภายในกำหนดอายุความ (ม. 240)
- ผลของการเพิกถอนการฉ้อฉล
- (ก) ผลอันมีต่อเจ้าหนี้รายอื่นของลูกหนี้ (ม. 239)
- (ข) ผลอันมีต่อบุคคลภายนอก (ม. 238)

ส่วนที่ 6 รับช่วงสิทธิ

- ความหมายของคำว่า “รับช่วงสิทธิ”
- การรับช่วงสิทธิจะเกิดขึ้นได้ในกรณีใดบ้าง (ม. 227, 229, 230)
- ผลของการรับช่วงสิทธิ (ม. 226 ว. 1)
- ความหมายของคำว่า “ช่วงทรัพย์”. (ม. 226 ว. 2)
- การรับช่วงทรัพย์จะเกิดขึ้นในกรณีใดบ้าง (ม. 228, 231, 232)

หมวด 3 โอนสิทธิเรียกร้อง

ส่วนที่ 1 หลักเกณฑ์ในการโอนสิทธิเรียกร้อง (ม. 303, 304)

ส่วนที่ 2. แบบของการโอนสิทธิเรียกร้อง

- (1) การโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้อันพึงต้องชำระแก่เจ้าหนี้คนหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจง (ม. 306—308)
 - แบบ (ม. 306)
 - ผู้รับโอนคนใดจะมีสิทธิดีกว่ากัน ในกรณีที่ผู้รับโอนหลายราย (ม. 307)
 - การที่ลูกหนี้จะพึงยกข้อต่อสู้ขึ้นต่อสู้กับเจ้าหนี้ผู้รับโอนสิทธิเรียกร้อง (ม. 308)
- (2) การโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้อันพึงต้องชำระตามเขาสั่ง (ม. 309 ถึง ม. 313)
 - แบบ (ม. 309)
 - การยกข้อต่อสู้ของลูกหนี้ (ม. 310, 311, 312, 313)

หมวด 4 ลูกหนี้และเจ้าหนี้หลายคน

- (1) มีบุคคลหลายคนเป็นลูกหนี้ หรือเจ้าหนี้ ในหนี้อันจะแบ่งกันชำระได้ (ม. 290)
- (2) ลูกหนี้ร่วม (ม. 291—297)
 - ลักษณะสำคัญของลูกหนี้ร่วม (ม. 291)
 - ลูกหนี้ร่วมเกิดขึ้นได้อย่างไร (ม. 297)
 - ผลของการเป็นลูกหนี้ร่วมกัน (ม. 292—296)

- ก. ผลระหว่างลูกหนี้ร่วมกับเจ้าหนี้
 - ผลซึ่งลูกหนี้ร่วมยอมได้รับประโยชน์ร่วมกันทุกคน (ม. 292, 293, 294)
 - ผลเฉพาะตัวของลูกหนี้ร่วมกันคนใดก็ยอมเป็นไปเพื่อคุณและโทษเฉพาะแก่ลูกหนี้คนนั้น (ม. 295)
 - ข. ผลระหว่างลูกหนี้ร่วมกันเอง (ม. 296)
- (3) เจ้าหนี้ร่วม (ม. 298—300)
- ลักษณะสำคัญของเจ้าหนี้ร่วม (ม. 298)
 - เจ้าหนี้ร่วมเกิดขึ้นได้อย่างไร
 - ผลของการเป็นเจ้าหนี้ร่วมกัน
 - ก. ผลระหว่างเจ้าหนี้ร่วมกับลูกหนี้ (ม. 299)
 - ข. ผลระหว่างเจ้าหนี้ร่วมกันเอง (ม. 300)
- (4) มีบุคคลหลายคนเป็นลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ในหนี้อันจะแบ่งกันชำระไม่ได้ (ม. 301, 302)

หมวด 5 ความระงับหนี้

ส่วนที่ 1 การชำระหนี้

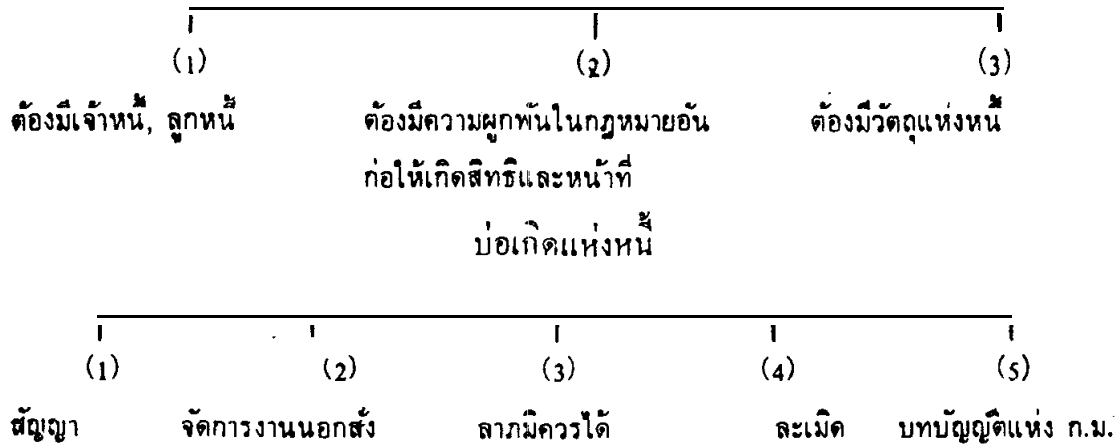
- (1) ผู้ชำระหนี้ (ม. 314)
 - (2) ผู้รับชำระหนี้ (ม. 315—319)
 - (3) วัตถุประสงค์ในการชำระหนี้ (ม. 320—323 และ 329)
 - (4) สถานที่ชำระหนี้ (ม. 324)
 - (5) ค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้ (ม. 325)
 - (6) หลักฐานแห่งการชำระหนี้ (ม. 326, 327)
 - (7) ลำดับหนี้ที่จะได้รับชำระก่อนและหลัง (ม. 328, 329)
 - (8) ผลของการขอปฏิบัติการชำระหนี้ (ม. 330)
 - (9) การวางทรัพย์ (ม. 331—339)
- ส่วนที่ 2. การปลดหนี้ (ม. 340)
- ส่วนที่ 3. หักกลบลูกหนี้ (ม. 341—348)
- ส่วนที่ 4. แปรลงหนี้ใหม่ (ม. 349—352)
- ส่วนที่ 5. หนี้เกลื่อนกล่นกัน (ม. 353)

หมวดที่ 1

หนี้ คือ ความผูกพันในกฎหมายระหว่างบุคคล ฝ่ายหนึ่งเรียกว่าเจ้าหนี้ มีความชอบธรรมที่จะบังคับอีกฝ่ายหนึ่งเรียกว่าลูกหนี้ ให้จำต้องส่งมอบทรัพย์สิน กระทำการหรืองดเว้น กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อประโยชน์แก่เจ้าหนี้

สรุป

หนี้มีลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ

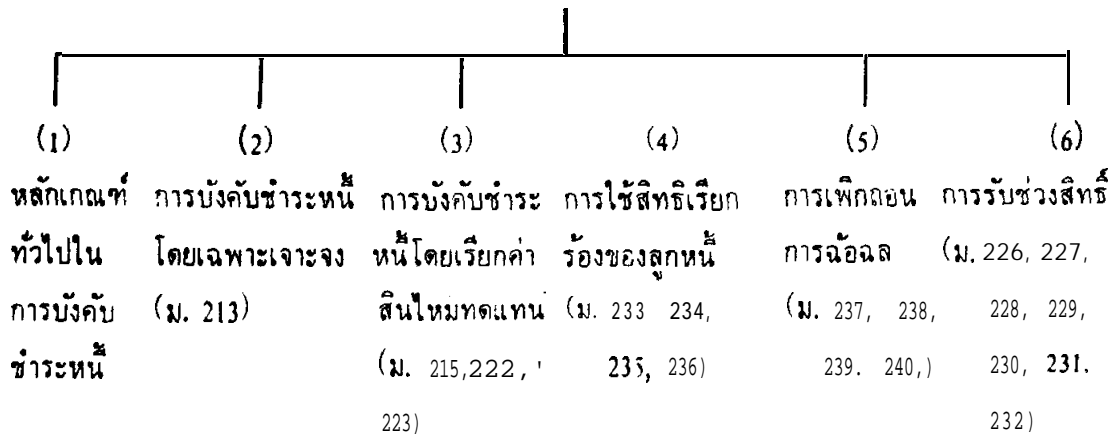

ข้อแตกต่างระหว่าง

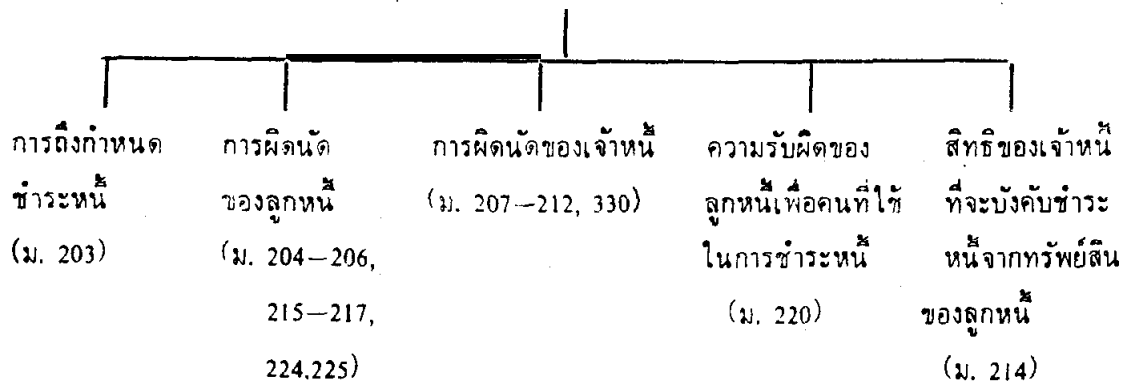
<p>วัตถุแห่งหนี้ หมายถึงข้อกำหนดที่ลูกหนี้จะต้องปฏิบัติในการชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้ ข้อกำหนดนี้อาจจำแนกได้ 3 ประการคือ การกระทำ งดเว้นกระทำ และการโอนกรรมสิทธิส่งมอบทรัพย์สิน</p>	<p>วัตถุที่ประสงค์แห่งหนี้ หมายถึงประโยชน์ที่เจ้าหนี้จะได้รับจากการปฏิบัติการชำระหนี้ของลูกหนี้ ซึ่งประโยชน์นี้ไม่มีขอบเขตจำกัด และอาจกล่าวได้ว่า วัตถุที่ประสงค์แห่งหนี้เป็นปัจจัยในการก่อให้เกิดหนี้</p>	<p>วัตถุแห่งการชำระหนี้ หมายถึงทรัพย์สินที่ใช้ในการชำระหนี้ ซึ่งอาจแยกอธิบายเป็น 3 หัวข้อ ได้ดังนี้ (1) ทรัพย์สินที่ได้ระบุไว้เป็นประเภท (ม. 195) (2) ทรัพย์สินที่ได้ระบุไว้เป็นเงิน (ม. 196, 197) (3) การกระทำเพื่อการชำระหนี้เป็นหลายอย่าง (ม. 198, 199, 200, 201, 202)</p>
--	---	--

หมวดที่ 2

ผลแห่งหนี้ แยกอธิบายเป็น 6 ส่วน

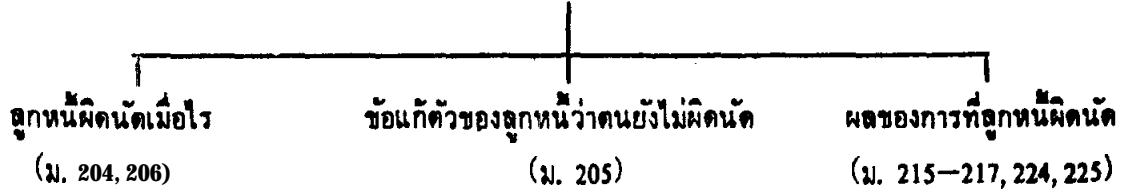
หลักเกณฑ์ทั่วไปในการบังคับชำระหนี้ 6 ส่วน

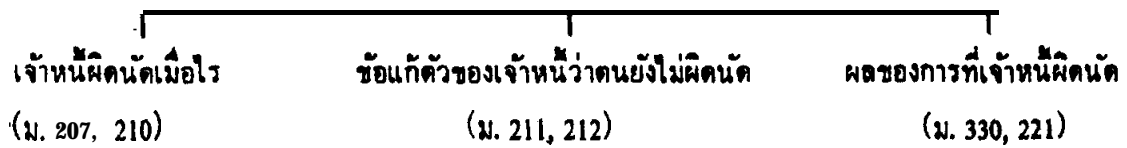
ข้อควรสังเกต การถึงกำหนดชำระหนี้ มีดังนี้

1. ถ้าได้กำหนดการชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน หนี้ถึงกำหนดชำระตามวันแห่งปฏิทิน
2. ถ้าไม่ได้กำหนดการชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน แต่พอจะอนุมานจากพฤติการณ์ทั้งปวงได้แล้ว หนี้ถึงกำหนดชำระเมื่อพฤติการณ์เหล่านั้นเสร็จสิ้นลง
3. ถ้าไม่ได้กำหนดการชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน และไม่อาจจะอนุมานจากพฤติการณ์ทั้งปวงได้ว่าหนี้ถึงกำหนดชำระเมื่อใดแล้ว ถือว่าหนี้ถึงกำหนดชำระโดยพลัน

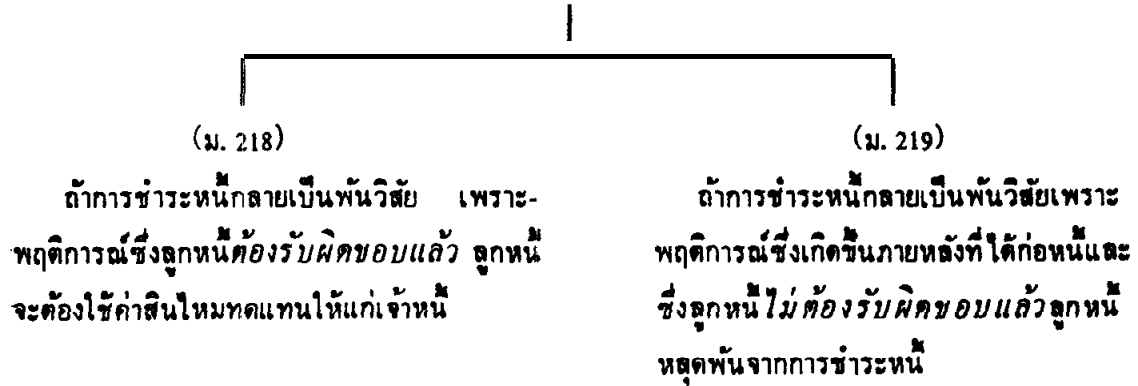
การผิคนัดของลูกหนี้

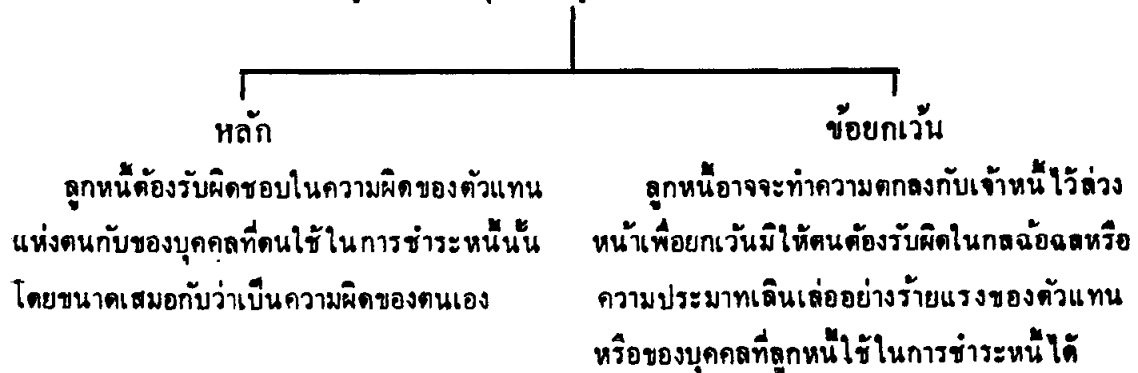
การผิคนัดของเจ้าหนี้

การชำระหนี้กลายเป็นพันธวิสัย โดยสรุป

ความรับผิดชอบของลูกหนี้เพื่อบุคคลที่ลูกหนี้ใช้ในการชำระหนี้ (ม. 220)

(อธิบาย) เรื่อง :- การบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินของลูกหนี้ (ม. 214)

บรรดากองทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้ย่อมเป็นประกันการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ กองทรัพย์สินดังกล่าวอาจเป็น	อนันเชิงหมายถึงเจ้าหนี้ที่มีสิทธิจะยึดทรัพย์สินของลูกหนี้ทั้งหมดจนไม่มีอะไรเหลือติดตัวไม่ แต่ต้องพิจารณาว่า	หลักประกัน ม. 214 เป็นหลักประกันที่ <i>ไม่มั่นคง</i> เพราะลูกหนี้ยังมีสิทธิจำหน่ายจ่ายโอนหรือก่อให้เกิดภาระติดพันแก่	ภายใต้บังคับ ม. 733 เจ้าหนี้ผู้รับจ้างจะอาศัย ม. 214 ยึดทรัพย์สินอย่างอื่นของลูกหนี้เพื่อเอามาชำระหนี้ซึ่งขาดอยู่นั้นไม่ได้ เว้น
1) ทรัพย์สินที่ลูกหนี้มีอยู่แล้วขณะก่อน	1) เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาอยู่เท่าใด ก็มีสิทธิที่จะยึดทรัพย์สินของลูกหนี้เพียงเท่าที่จะ	ทรัพย์สินของคนได้และเจ้าหนี้ทุกคนมีสิทธิจะได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินของลูกหนี้โดยเสมอภาคกัน กม. จึงกำหนดให้มีหลักประกันพิเศษ	แต่ลูกหนี้และเจ้าหนี้ผู้รับจ้างจะได้ตกลงกันไว้เป็นพิเศษว่า ถ้าผู้รับจ้างบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่จ้างอง
2) อาจได้มาในอนาคต	พอชำระหนี้ของตนเท่านั้น (วิแพ่ง ม. 284)	เช่น จ้างอง จ้างนำ	ได้ไม่พอเงินยังขาดอยู่เท่าใดให้ผู้รับจ้างมีสิทธิยึดทรัพย์สินอื่นของลูกหนี้ได้
3) เป็นสิทธิที่สามารถคำนวณเป็นราคาเงินได้	2) ทรัพย์สินของลูกหนี้บางอย่างมี กม. ยกเว้นมิให้เจ้าหนี้บังคับชำระหนี้ได้ด้วย (วิแพ่ง. ม. 285, 286)		

การบังคับชำระหนี้โดยเฉพาะเจาะจง (ม. 213)

การบังคับชำระหนี้โดยเฉพาะเจาะจง

วิธีการบังคับชำระหนี้ต่างกันเมื่อสภาพ

จะกระทำได้อต่อเมื่อ

แห่งนี้ไม่เปิดช่องให้เจ้าหนี้บังคับ

- 1) สภาพแห่งนี้เปิดช่องให้บังคับได้
- 2) การชำระหนี้เช่นว่านั้นยังอยู่ในวิสัยที่จะกระทำได้ (ยังไม่พ้นวิสัย)

ชำระหนี้โดยเฉพาะเจาะจงได้

(1)

(2)

(3)

ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้
กระทำการ เจ้าหนี้จะ
ร้องขอต่อศาลให้สั่งบังคับ
ให้บุคคลภายนอกกระทำ
การอันนั้น โดยให้ลูกหนี้
ออกค่าใช้จ่ายให้ก็ได้

ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้ลูก
หนี้กระทำนิติกรรม เจ้าหนี้
จะร้องขอให้ศาลสั่งให้ถือเอา
คำพิพากษาของศาลแสดง
เจตนาของลูกหนี้ก็ได้

ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้
งดเว้นการอันใด เจ้าหนี้
จะเรียกให้รื้อถอนการที่ได้
กระทำลงแล้วนั้น โดยให้
ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่ายและให้
จัดการอันควรเพื่อกาลภาย
หน้าด้วยก็ได้

ม. 213 วรรคท้าย บัญญัติว่า “บทบัญญัติในวรรคทั้งหลายที่กล่าวมาก่อนนี้ หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิของเจ้าหนี้ ที่จะเรียกเอาค่าเสียหายไม่”

การบังคับชำระหนี้โดยเรียกค่าสินไหมทดแทน (ม. 215)

เจ้าหนี้จะมีสิทธิเรียกให้ลูกหนี้ชำระหนี้ โดยเรียกเป็น
ค่าสินไหมทดแทนจะต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ดังนี้

- (1) ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ให้ถูกต้องตรงกับความประสงค์
อันแท้จริงแห่งมูลหนี้
- (2) เจ้าหนี้ต้องได้รับความเสียหายอันเกิดจากการ
ไม่ชำระหนี้
- (3) การที่ลูกหนี้ ไม่ชำระหนี้เป็นเพราะความผิดของลูกหนี้
หรือเป็นเพราะพฤติการณ์ที่ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบ

การกำหนดค่าสินไหมทดแทนตาม ม. 215

มีหลักสำคัญดังนี้ :

(ม. 222 ว. 1)

การเรียกค่าสินไหมทด
แทนเพื่อความเสียหายเช่น
ที่**ความปกปิด**ยอมเกิดมีขึ้น
อันเนื่องจากการไม่ชำระหนี้
(หมายถึงการเรียกค่าสิน
ไหมทดแทน เพื่อชดใช้
ความเสียหายอันเป็นผลโดย
ตรงจากการไม่ชำระของลูก
หนี้)

(ม. 222 ว. 2)

เจ้าหนี้จะเรียกค่าสินไหม
ทดแทนได้แม้กระทั่งเพื่อความ
เสียหายอันเกิดแต่**พฤติการณ์
พิเศษ** หากว่าคู่กรณีที่เกี่ยวข้อง
ข้อใดคาดเห็น หรือควรจะ
ได้คาดเห็นถึงพฤติการณ์เช่น
ว่านี้ล่วงหน้าก่อนแล้ว.

(ม. 223)

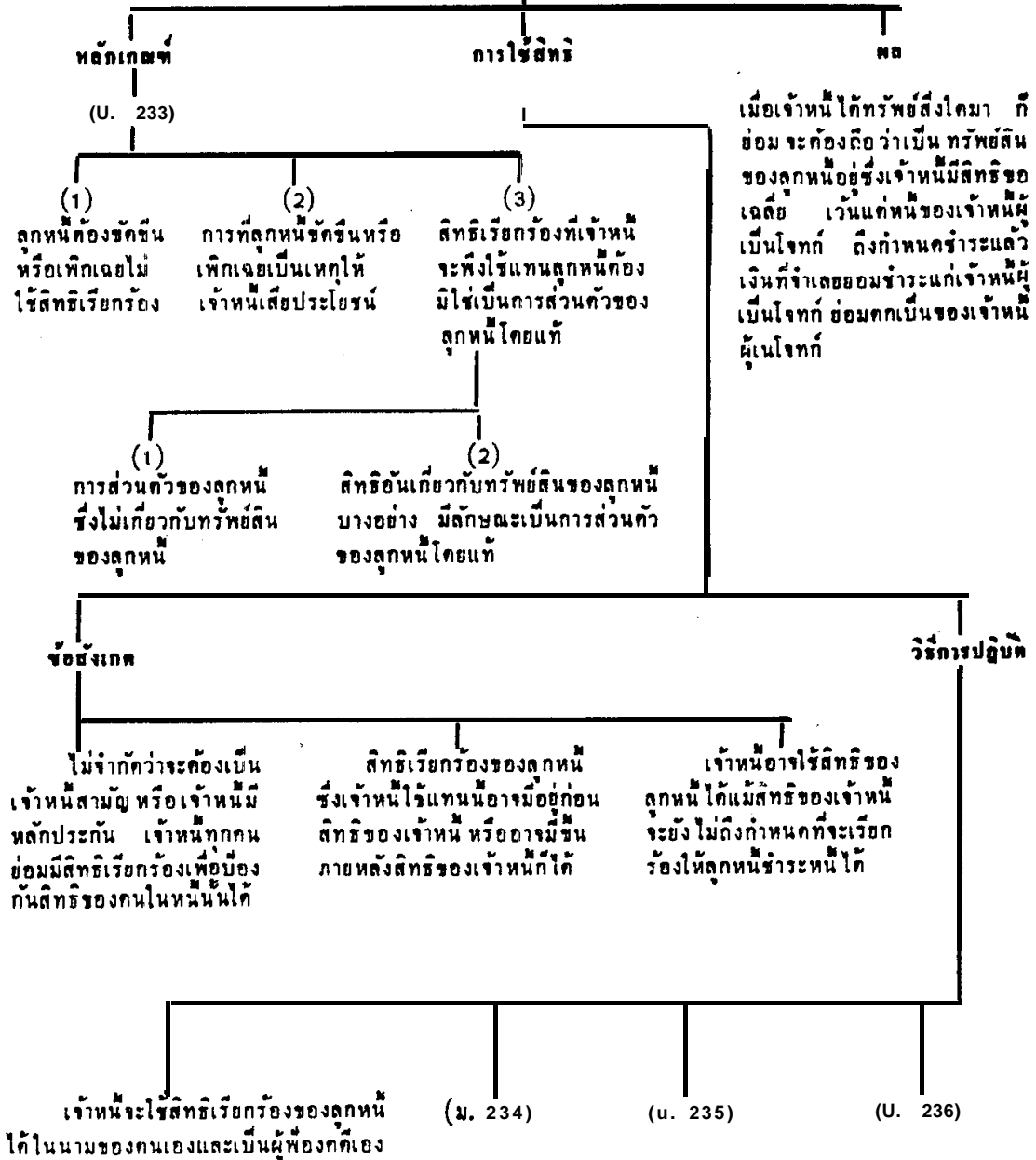
เป็นกรณีที่เจ้าหนี้หรือ
ผู้เสียหายมีส่วนก่อให้เกิด
ความเสียหายด้วย ฉะนั้น
การเรียกค่าสินไหมทดแทน
ความเสียหายจากลูกหนี้ จึง
ต้องพิจารณาด้วยว่า ความ
เสียหายนั้นได้เกิดขึ้นเพราะ
ฝ่ายไหนเป็นผู้ก่อยิ่งหย่อน
กว่ากันเพียงใด.

กฎหมายให้เจ้าหนี้มีสิทธิควบคุมทรัพย์สินของลูกหนี้โดย

การใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้
(ม. 233, 234, 235, 236)

การเพิกถอนการฉ้อฉล
(ม. 237, 238, 239, 240)

การใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้

การเพิกถอนการฉ้อฉล

การฉ้อฉล หมายถึง นิติกรรมใด ๆ อันลুকหนักกระทำลงทั้งรู้อยู่ว่าจะเป็นทางให้เจ้าหนี้เสียหายเปรียบ

แม้จะเป็นนิติกรรมอันเกิดจากการฉ้อฉล แต่การที่เจ้าหนี้จะเพิกถอนได้หรือไม่ ต้องพิจารณาดังต่อไปนี้

- 1) ถ้าเป็นกรณีที่ทำโดยเสนาหา ลูกหนี้เป็นผู้รู้ฝ่ายเดียว ว่านิติกรรมนั้นเกิดจากการฉ้อฉล เจ้าหนี้ก็ขอเพิกถอนนิติกรรมนั้นได้ ผู้ได้ลาภงอก (คือ ผู้ทำนิติกรรมกับลูกหนี้) ไม่จำเป็นต้องรู้ด้วย
- 2) ถ้าเป็นกรณีที่มีได้ทำโดยเสนาหา (มีค่าตอบแทน) ลูกหนี้เป็นผู้รู้ฝ่ายเดียวไม่พอที่เจ้าหนี้จะเพิกถอนการฉ้อฉลได้ ผู้ได้ลาภงอกจะต้องรู้ด้วยในขณะที่ยังทำนิติกรรมว่า การกระทำของลูกหนี้เป็นการฉ้อฉลเจ้าหนี้

สรุป ผู้ได้ลาภงอกจะไม่ถูกเพิกถอนนิติกรรมอันเป็นการฉ้อฉล ถ้า

- (1) ผู้ได้ลาภงอกสุจริต (ไม่รู้ถึงการฉ้อฉลของลูกหนี้) และ
- (2) ผู้ได้ลาภงอกเสียค่าตอบแทน (ไม่ใช่ได้มาโดยเสนาหา)

แต่ถ้าเป็นการกระทำโดยเสนาหาแล้ว แม้ผู้ได้ลาภงอกจะสุจริต ก็สามารถขอเพิกถอนนิติกรรมอันเป็นการฉ้อฉลนั้นได้

วิธีการที่เจ้าหนี้ต้องปฏิบัติ

- (1) จะต้องเสนอต่อศาลโดยทำเป็นคำฟ้อง
- (2) เจ้าหนี้จะฟ้องลูกหนี้และผู้ได้ลาภงอกเป็นจำเลยในคดีเดียวกัน หรือจะฟ้องผู้ได้ลาภงอกโดยไม่ฟ้องลูกหนี้เป็นจำเลยด้วยก็ได้
- (3) เจ้าหนี้จะต้องฟ้องเสียภายในกำหนดอายุความตามที่บัญญัติไว้ใน ม. 240

ผลของการเพิกถอนการฉ้อฉล

- (1) เมื่อศาลมีคำพิพากษาให้เพิกถอนนิติกรรมอันเป็นการฉ้อฉลแล้ว ผลเท่ากับว่านิติกรรมนั้นมิได้ทำขึ้นเลย ทรัพย์สินที่ลูกหนี้ได้โอนหรือสละไปยังบุคคลภายนอกย่อมกลับคืนมาเป็นของลูกหนี้ตามเดิม (ม. 235)
- (2) เจ้าหนี้อื่นที่มีสิทธิจะยึดหรือขอเจดีย์ทรัพย์สินนั้นได้
- (3) การเพิกถอนนี้ย่อมไม่อาจกระทบกระทั่งถึงสิทธิของบุคคลภายนอก อันได้ทรัพย์สินมาโดยสุจริต ก่อนเริ่มฟ้องคดีขอเพิกถอนการฉ้อฉล และต้องได้ทรัพย์สินมาโดยเสียค่าตอบแทน (มิใช่เป็นการได้มาโดยเสนาหา) ด้วย (ม. 238)

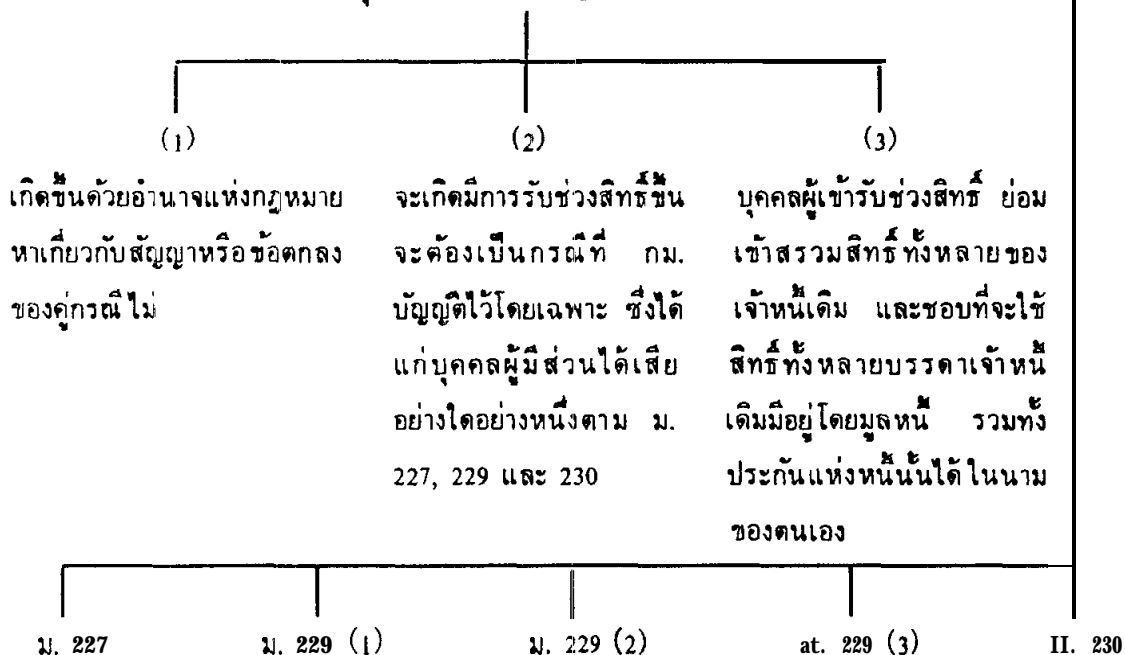
การรับช่วงสิทธิ์ (ม. 226 3. I, 227, 229, 230)

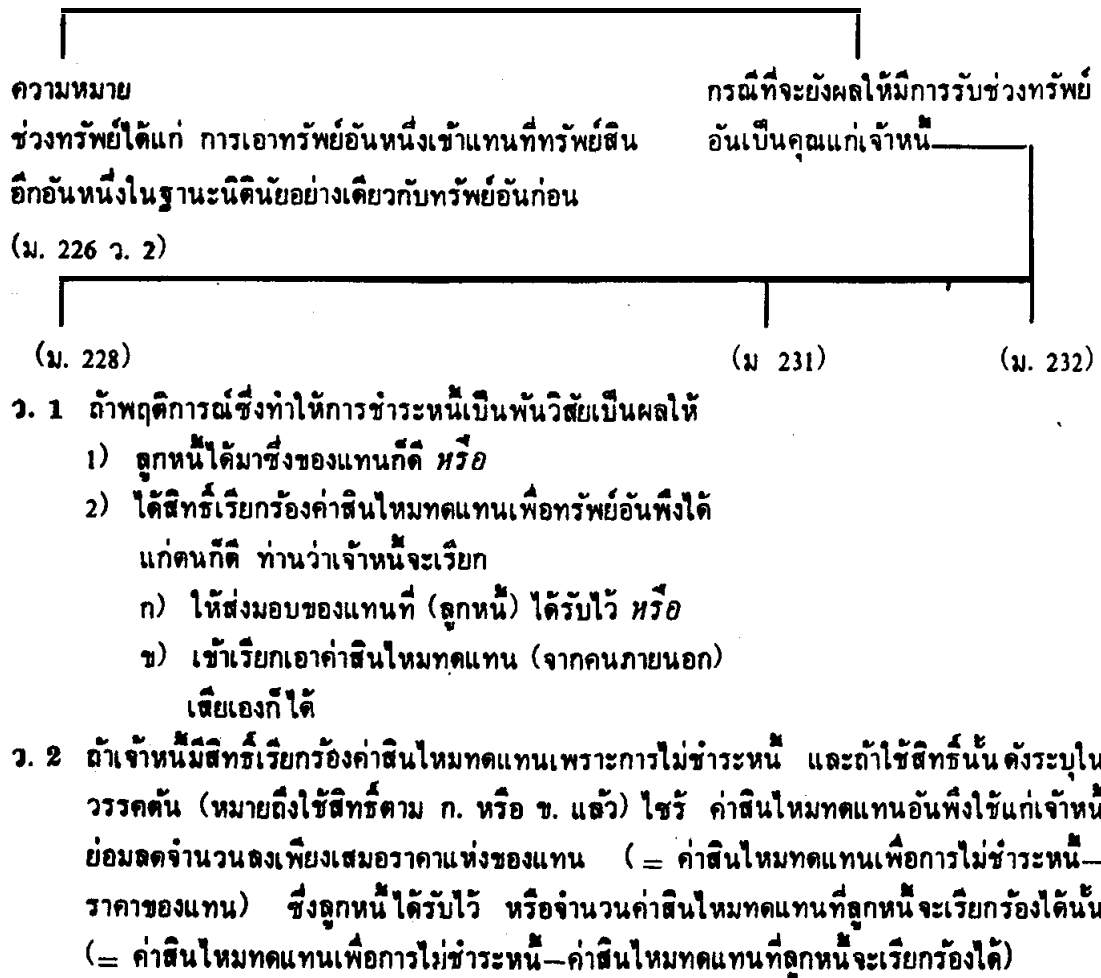
ความหมาย และ ลักษณะสำคัญ

การรับช่วงสิทธิ์คือ การที่บุคคลภายนอกซึ่งมิใช่เป็นเจ้าหนี้
อยู่แต่เดิมเข้ามาสรวมสิทธิ์ทั้งหลาย บรรดาที่เจ้าหนี้มีอยู่โดยมูล
หนี้ ด้วยอำนาจแห่ง กม. และยอมสำเร็จประโยชน์แก่ลูกหนี้ที่ได้
ใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่เจ้าหนี้แล้วอย่างหนึ่ง และแก่บุคคลที่ได้
ใช้หนี้ให้แก่เจ้าหนี้แทนลูกหนี้ไปอีกอย่างหนึ่ง

จะเกิดการรับช่วงสิทธิ์ได้ดังนี้

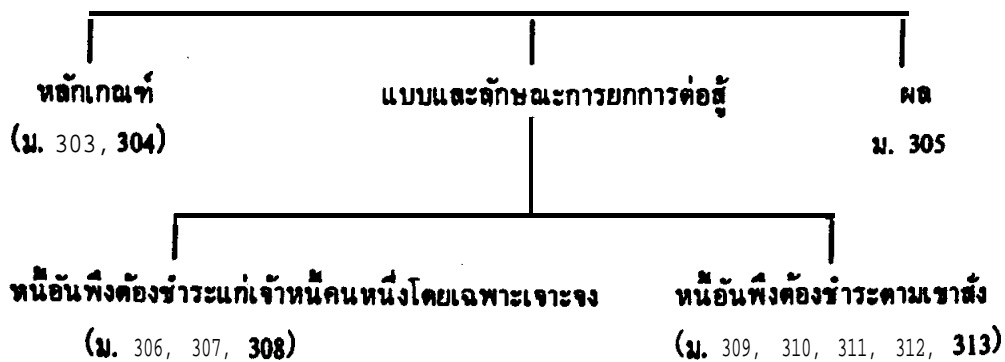
สรุป ลักษณะสำคัญ 3 ประการ

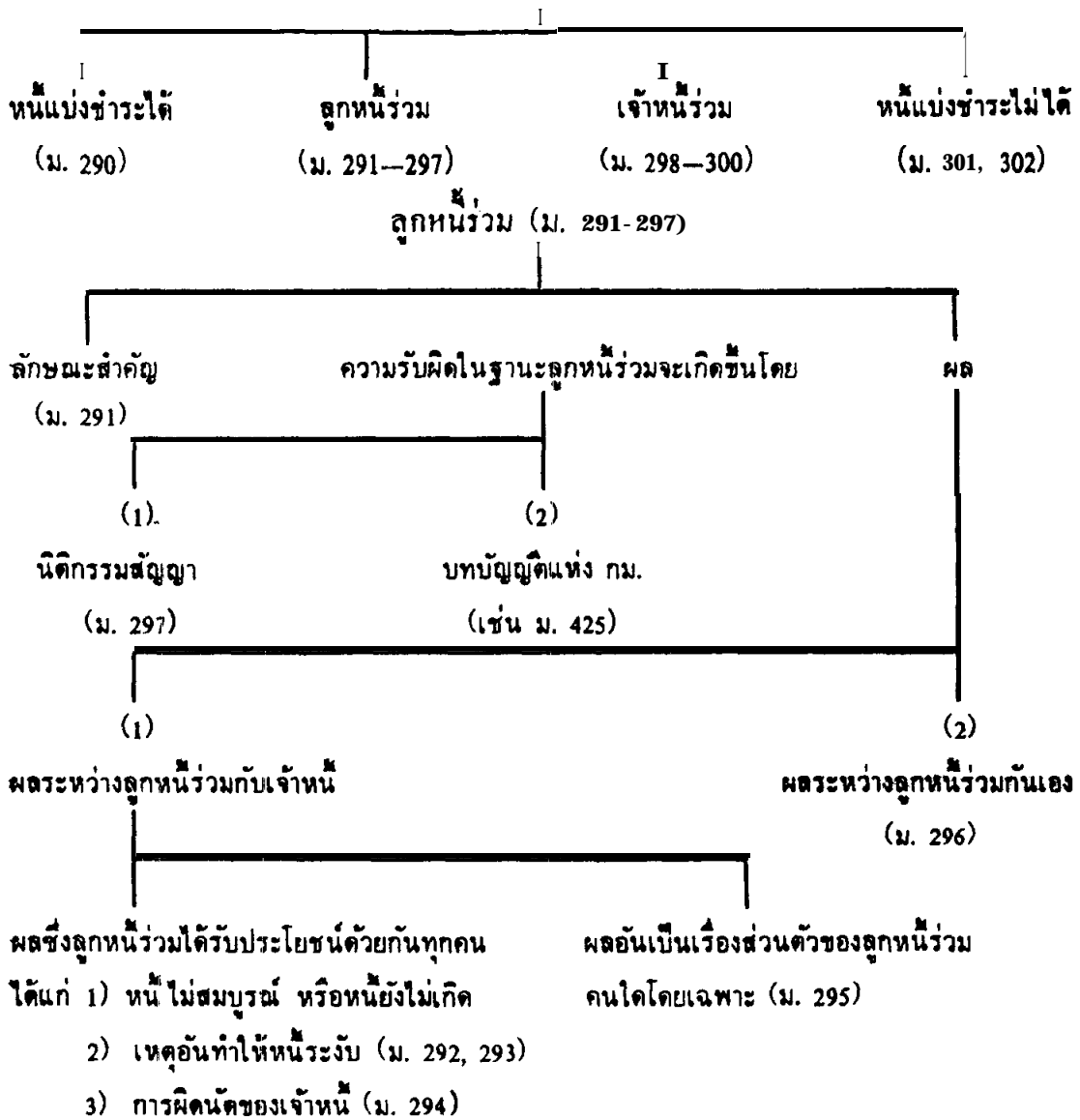
หมวดที่ 3

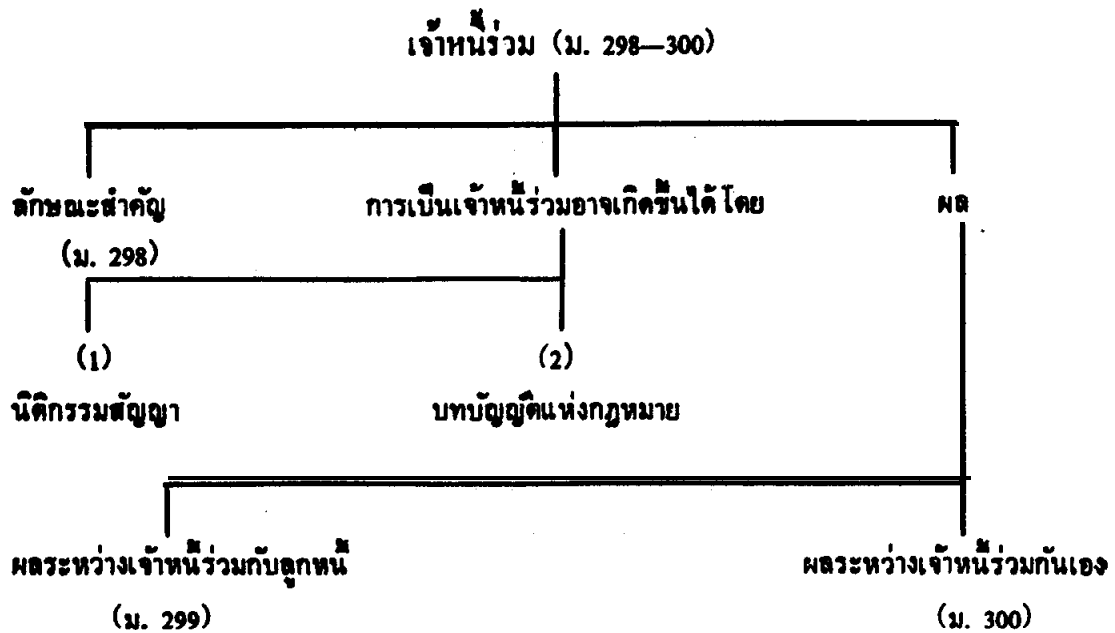
การโอนสิทธิเรียกร้อง (ม. 303—313)

หมวดที่ 4

ลูกหนี้ และ เจ้าหนี้ หลายคน (ม. 290—302)

หนี้ันจะแบ่งกันชำระไม่ได้ (ม. 301, 302)

ถ้ามีบุคคลหลายคนเป็นลูกหนี้ในหนี้ันจะแบ่งกันชำระไม่ได้แล้ว บุคคลเหล่านั้นต้องรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมกัน (ม. 301)

ในกรณีที่มีบุคคลหลายคนเป็นเจ้าหนี้ (โดยมิได้เป็นเจ้าหนี้ร่วมกัน) และหนี้ันเป็นการอันจะแบ่งชำระมิได้ ไม่ถือว่าบุคคลหลายคนนั้นเป็นเจ้าหนี้ร่วมกัน (ม. 302)

หนี้ันจะแบ่งกันชำระไม่ได้ันอาจเกิดขึ้นโดย

- 1) สภาพแห่งทรัพย์สินันเอง เช่น ช้าง ม้า
- 2) โดยผลแห่งกฎหมาย เช่น หุ้น (ม. 1118)
- 3) โดยเจตนาของคู่กรณี เช่น ให้สร้างบ้านโดยไม่ได้แบ่งกันว่า ให้คนไหนสร้างคอนโดโดยเฉพาะ

หมวดที่ 5

ความระงับหนี้

-
I	I	I	I	
การชำระหนี้	ปลดหนี้	หักกลบลบหนี้	แปลงหนี้ใหม่	หนี้เคลื่อนกสินกัน
(1) ผู้ชำระหนี้ (ม. 314)	(ม. 340)	(ม. 341—348)	(ม. 349-352)	(ม. 353)
(2) ผู้รับชำระหนี้ (ม. 315—319)				
(3) วัตถุประสงค์ในการชำระหนี้ (ม. 320-323 และ 329)				
(4) สถานที่ชำระหนี้ (ม. 324)				
(5) ค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้ (ม. 325)				
(6) หลักฐานแห่งการชำระหนี้ (ม. 326, 327)				
(7) ลำดับหนี้ที่จะได้รับชำระก่อนหลัง (ม. 328, 329)				
(8) ผลของการปฏิบัติการชำระหนี้ (ม. 330)				
(9) การวางทรัพย์ (ม. 331, 339)				